

1. VRANA

haibun

Razum si je opasala v kričeči glas. Razum, ki ji je pomagal preživeti,
ker življenje je strog in krut učitelj. Zlepa ali zgrda, nekaj je vedno
potrebno dati v usta, si je gotovo mislila.
Stalnost, ki se klati. Če jo preganjaš, je ne boš nikdar videl, dvoumno, kaj?

»Ali je bela?« »Da, bela je«, je odvrnila.

»Ali je siva?« »Da, siva je«, je odvrnila.

»Ali je črna?« »Da, črna je«, je odvrnila.

Brezpogojna vera, da je vse od tega, kar te sili v samorazvoj. Redko
komu udomačena... vrana.

**Izkljuva si lačen
modro zelenih jajc, da
vran bo vedno sit.**

2. ON... SVETILNIK

V jasno jutro se prebuja,

nad morjem sanje valovijo,

s poljubom nežno zadrhtijo.

Sol si reže plast spomina,

dnevu kaže se ranljiva,

pove galebu, da je minljiva.

Tam čez obzorje ga opazuje,

Prispeval Klavdija KIA Zbičajnik
Sreda, 06 Marec 2013 18:53

oblake rdeče na ustnicah oblizuje,

iskrečih oči svetilnik zapeljuje.

Ni ji treba besed velikih,

ni ji mar pogledov prikritih,

kadar hoče morje si pričara,

on bo svetil tudi ko bo stara.

Z dišečo rjuho telo pokrije,

s terase se pogledom skrije,

v objem utripanja življenje zlije.

3. LIPA

domoljubna

Daj, sedi pod lipo. Nerazcvetena
ponudi senco rodoljubom. Jasnim
koreninam se vračaj, blagozvočnim
šumenjem iz globin ovrednotena.

Žilava skorja, srcu zaslutena
sreča. Slovensko sveto drevo pristnim
daje zakon, kot vodnjak izpolnjenim,
kje sme teči voda obogatena.

Na mehak les se zastava obeša,
pod težo dejstev hrasti obledijo,
se kdaj črna beli uravnoveša.

Zavedni tvoj cvet stoletja častijo,
tuje obilje te ne razteleša,
kot rej pod lipo spomin bogatijo.

4. BABARIJA

Ljudje s praznim

življenjem drugim radi

pognojijo vrt.

5. UROČENO

Poljub je najbolj

intimna stvar, govori

jezik resnice.

6. SMEHLJAJ

Smeh, kot plamen pokrije bistvo.

Ne daj solz tistemu, ki te rani.

V smehu je tako majhen.

7. OGNJENI DEŽ

Spet pada ognjeni dež.

Kako je strast rdeča.

Če pustiš, da zagori.

Če pustiš, da si vse ti.

Spet jahajo po zubljih

vojščaki in junaki.

Če pustiš, da lok nameri.

Če pustiš, da te nasadi.

8. BOSOPETKA

Skozi poke časa,
čez peščen vihar,
zbledela grimasa,
nikomur ni mar.
Brez prihodnosti rasa,
lastnih utvar,
vidi do pasu,
kvaliteta je denar.
Kje skrita je jasa,
kje prerok je star?
Kje toliko je časa,
da svoj si gospodar?
Udrihala je kosa,
koščke sestavil je kipar,
šla deklica je bosa,
sebe dala je v dar.

9. PRISEGA

Skoraj bi prisegla,
da sta poljub in nasmeh
edina vhoda v nebeški vrt,
ki sta se dana sama odpreti in
se pustita videti sočloveku.

10. IZZA

Prispeval Klavdija KIA Zbičajnik
Sreda, 06 Marec 2013 18:53

Skozi naoljeno ključavnico
sveta in pogleda, so vedno
uhajali kriki za tiste, ki
so jim želeli prisluškovati.
Odmev jih je povezal v
trozvezdje, ločeno in
motreče, kot lina vseveda,
ki visi na tanki nitki sna.
Zavest pa se bori z nebom,
zemljo in ravnovesjem vmes.
Črpati iz zemlje ljudski jok,
vraščati v nebo in čim dlje,
še preko, je izgubljeni signal,
ker ravnovesje teče premočrtno.
Skozi krog se dvigne višje le
nedoločeni izbor senc od sonca.